

2018. január – XVI. évfolyam 1. szám

A szegedi piaristák lapja

# PIÁR FUTÁR



A VÉGTELEN  
LEHETŐSÉGEK  
ÉVE

2018∞

BOLDOG ÚJ ÉLET



„Én veletek vagyok minden nap.”

## PIARISTA EVANGÉLIUMOS KÖNYV 2018

Az év minden napjának evangéliuma  
piaristák elmélkedéseivel.

Kapható

a piarista iskolákban és templomokban,  
valamint a Piarista Ajándékboltban  
<http://bolt.piarista.hu>

## HITRE, TUDÁSRA A piaristák és a magyar művelődés

időszaki kiállítás a  
piarista rend  
alapításának 400. évfordulóján.



A kiállítás  
a Budapesti Történelmi Múzeum Vármúzeumában látható  
2018. február 25-ig.

### ADD ELŐ MAGAD!

Szavaló- és slampoetryverseny

Elmúltál már 14? Nem múltál még 14? Tök mindegy! Ha  
meg tudsz tanulni 14 sort és egy másik verset, gyere,  
add elő magad!



Mi a teendő?

1. Válassz egyet az alábbi szonettek közül:

*Juhász Gyula: Szonett Szegedhez*

*Kiss Judit Ágnes: Hétezeröttszázadik szonett*

*Kosztolányi Dezső: Egy kézre vágyom*

*Orbán János Dénes: Nulladik szonett*

2. Tanuld meg, és add elő úgy, hogy mindenkinek tátva  
maradjon a lelke!

3. Válassz egy legalább 14 soros másik verset, és szavald  
úgy, mint senki más!

Slammelnél egyet?

Akkor nincs más dolgod, mint a maximum 3 perces szöveged-  
del kapcsolódní a fenti 4 szonett valamelyikéhez, és annak  
legalább 3 sorát beleszólni a produkciódba.

**Jelentkezz magyartanárodnál!**

**Időpont: 2018. február 20. (kedd), 14:40**

**Helyszín: Tanácsterem**

## A SZEPIPRESS jelenti

**A** próbaérettség időpontjai a 12. osztályosoknak:

Február 13. (kedd) 3–6. óra: magyar

Március 9. (péntek) 4–7. óra: történelem

Március 20. (kedd) 5–8. óra: matematika

\*\*\*

**J**anuár 19-én zárjuk az első félévet. A bizonyítványosztás január 26-án (péntek) lesz.

\*\*\*

**F**ebruár 1-jén szertorna háziverseny lesz, 13-án pedig a terematlétkai verseny 1. fordulója. A részletekért keresd tesitanárodat.

\*\*\*

**I**skolánk február 7-én (kedd) tartja második nyílt napját 17 órától.

\*\*\*

**F**ebruár 7–11. között néhány tanuló sítáborban vesz részt Keserő György tanár úr vezetésével.

\*\*\*

**F**ebruár 20-án (kedd) 14 órakor a Tanácssteremben tartjuk a szavaló- és slampoetryversenyt. Részletek a belső oldalakon.

\*\*\*

**F**ebruár 22-én (csütörtök) természettudományi csapatverseny lesz.

\*\*\*

**M**árcius 10-én (szombat) és 11-én (vasárnap) Gitártalálkozót rendezünk.

\*\*\*

**M**árcius 10. (szombat) és 13. (kedd) között zajlanak a diáklelkigyakorlatok. Március 14. és 18. között tanítási szünet lesz.

\*\*\*

**M**árcius 23-án iskolánkba látogat Lackfi János költő.

## Idő, számítás, ok

*Most, mikor ugyanúgy, mint mindig, legfőbb ideje, hogy.  
(Tandori Dezső)*

**K**ettőezer-tizenhét január 1., hajnal a konyhában. Az egész ház alszik még. Békésen tűnődhetek az újról kávémat kortyolgatva, hisz valami karácsonyi manó itt felejtette magát, és a szilveszteri vendégség romjainak nagy részét eltakarította (nagy hála neki!).

A máról még azt mondtuk tegnap: jövőre. A tegnap már tavaly. A naptár legalábbis ezt mutatja, bár az új év érzése még nincs meg, keresgélem magamban.

Felvillan: már csak két nap a szünet. Mintha az új év nem is január elsején, hanem a munkába menetel napján kezdődne igazából. Ez a két nap még a boldog időtlenségben telhet.

A naptári, az egyházi és a tanév egymástól elcsúszva keretezik életünket. De talán jó is így. A különböző időszámítások határa miatt keletkezett időviharok új lehetőségeket hoznak. Mindez alkalom arra, hogy visszanezzünk, értékeljünk, át- (és ha kell) újragondoljuk magunkat. Újra ki tud nyílni a horizont. Kellenek-e új célok, vagy elég, ha az irányzékon állítunk? Tanév közepén az iskolai félév szorításában jól jön az új év adta lendület. Ha eddig nem is, na most!

Kincseinket kitapogattuk zsebünkben, választhatunk közülük. Megosztva egymást gazdagítjuk, vagy titkon szorongatjuk tovább?

Végtelen lehetőségek éve kezdődik. Te mit kezdesz vele?

*Jusztinné Nedelkovic Aliz  
igazgató*

## Ferenc pápa buzdítása a tanároknak

A keresztény tanároknak – dolgozzanak akár katolikus, akár állami iskolában – segíteniük kell kialakulni a diákokban a másik iránti nyitottságot, úgy fogva fel a másik embert, mint arcot, személyt, fivért és nővért, akit meg kell ismerni és tisztelni kell a maga élet-történetével, értékeivel és hiányosságaival, gazdagságaival és korlátaival. Olyan gyerekek formálásában kell közreműködnötök, akik érdeklődők és nyitottak az őket körülvevő valóságra, képesek a törődésre és a gyengédségre – gondolok a gyermekek közötti bánatalmazásra –, akik mentesek azon elterjedt előítélettől, mely szerint csak akkor érvényesülhetünk, ha versenyképesek, agresszívek, kemények vagyunk másokkal, különös, ha az illető különbözik tőlünk, idegen, vagy bármilyen módon akadálynak tekintjük őt önmegvalósításunk előtt. (...)

Az iskola, a család és az állam közötti nevelési szövetség felbomlott. Újra kell kötnünk. Mindnyájan tudjuk, hogy ez a szövetség régóta válságban van, bizonyos szempontból pedig fel is bomlott. Régebben a tanárok által adott ösztönzések és a szülők által adott ösztönzések jelentős mértékben erősítették egymást. Mára a helyzet megváltozott, de nem szabad visszasírnunk a múltat. Tudatosítani kell, milyen változásokon ment át mind a család, mind az iskola, és meg kell újítani elköteleződésünket az építő együttműködés mellett – vagyis újra kell kötnünk a nevelési szövetséget – a gyermekek java érdekében. Ha pedig ez az együttműködés többé nem működik „természetes” módon, akkor tervezéssel kell előmozdítani, pedagógiai szakértők bevonásával is. De ezt megelőzően elő kell segíteni egyfajta új „cin-

kosságot” – tudatosan használom ezt a szót –, egyfajta új „cinkosságot” tanárok és szülők között. Mindenekelőtt fel kell hagynunk azzal, hogy szemben álló feleknek gondoljuk és vádoljuk egymást, ehelyett meg kell próbálnunk a másik helyébe képzelni magunkat, látnunk kell azokat az objektív nehézségeket, amelyekkel ma mindnyájunknak szembe kell néznünk a nevelés téren, és így kell egy erősebb szolidaritást létrehozunk: szolidáris cinkosságot. (...)

*Franciscus*

*Részlet Ferenc pápa 2018. január 5-én az Olasz Katolikus Tanárok Szövetségének képviselői előtt mondott beszédéből. Fordította: Tözsér Endre SP*

**IMPRESSZUM** PIÁR FUTÁR A szegei piaristák lapja – Megjelenik egy tanévben négyszer – Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Jusztinné Nedelkovic Aliz – SZERKESZTŐ Boldog Zoltán – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Férc Szemes Áron – SZERKESZTŐSÉG 6724 Szege, Bálint Sándor u. 14., Tel: 62/549-090, Elektronikus levélcím: piarfutar@szepe.hu – NYOMÁS Innovariant Nyomdaipari Kft. 6750 Algyő, Ipartelep 4. – Kizárólag belső terjesztésre.

## Értük rajongtak a tanáraid

### Könyvek, filmek, előadások 2017-ből

**A** tanár is ember, tartja a mondás. Méghozzá nem is akármilyen: kultúrember. És most jól el is mondja, mit volt érdemes nézni és olvasni tavaly.

*Melyik volt számodra a 2017-es év legfontosabb könyvélménye? Miért éppen az?*

**Angyal László:** *Ungváry Krisztián A szembenézés hiánya* című műve, mert tisztába teszi az ügynökkérdés elmúlt 28 évét, a rendszerváltás óta. Kiderül belőle, hogy igazából egyik oldal sem kívánta a tisztázást. Csak zsarolták vele a másik táborn. Ebből kifolyólag a magyar társadalom csalódott, kiábrándult a közügyekből és a politikai osztályból. Morálisan ezért (is) vagyunk ennyire mélyen.

De volt még egy fontos cikk, amit itt említenék. A *Jelenits István-interjú* a *Heti Válaszban*. Ő 85 évesen is pontosan látja az iskola feladatait, a mai magyar közélet anomáliáit, emellett pozitív példákkal és megoldásokkal is szolgál.

**Keserű György:** *Cheryl Strayed Vadonja*, mely a szerző önéletrajzi könyve. Cheryl egy hosszú túrázás során dolgozza fel édesanyja halálát és zűrös magánéleti válságát. A könyv jól ábrázolja, hogyan lehet a túrázás egyben lelki út befelé, önmagunk igazibb részéhez.

**Mészárosné Szabó Tünde:** *Robert Galbraith* három krimije: a *Kakukkszó*, a *Selyemhernyó* és a *Gonosz pálya*. Posztós tanárnőtől angolul kaptam a könyveket kölcsön. Nagyon élvezetes volt a stílus, a cselekményvezetés és a szereplők ábrázolása. Főleg, ha tekintetbe vesszük, hogy a krimi műfajában nehéz olyat találni, ami elsősorban nem a borzadályra koncentrál, hanem a stíluscsipkékre. De ha azt is tekintetbe vesszük, hogy az

író más néven már az egész világ ismeri, akkor nincs mit csodálkozni. Nagyon várom a negyedik részt, ami 2018-ban jelenik majd meg.

**Nagy Mariann:** Hú, általában pszichológiai témájú könyveket olvasok, a tavalyi évben ami a legjobban tetszett, az *Almás Kitti Bátran élni – félelmeink és gátlásaink leküzdése*. Ez egy olyan önismereti témájú könyv, amely közérthetően beszél a témáról, ugyanakkor a szerző időnként fanyar humorérzéke is átszillog a sorain, nagyon kedvelem Almási Kitti stílusát. Szuper téma, jó mondatokkal elmondva – kell ennél több?

**Nemes Zsuzsa:** Nagyobb terjedelmű regényekbe nyáron szoktam kezdeni, akkor jobban bele tudok mélyedni a cselekménybe. Nagyon tetszett például *Vág Bernadett* könyve, a *Zacc*, aminek már a műfaji meghatározása is érdekes: „gangregény”. Mégis a legmeghatározóbb olvasmányélményeim *Dragomán György* írásai, nagyon szeretem, ahogy fogalmaz, a *Cryme a river* ciklus darabjai teljesen elvarázsoltak. Őt folyamatosan olvasom.

**Zsódi Viktor:** *George Orwell Hódolat Katalóniának* című könyve. Egyrészt nagyon humoros, másrészt úgy látja a katalánokat és az ibékeket mind, ahogyan én is (ez itt persze nem leírható, mert nemzetközi konfliktust generálna...). De ennél is poénosabb, ahogyan a „komcsikat” osztja a szerző, persze belülről, hiszen mellettük harcolt. De pont ezek a belső élmények vezettek oda, hogy kiábrándult a szocialista utópiából.

*Melyik volt az elmúlt év legemlékezetesebb filmje? Miért éppen az?*

**Angyal László:** *Enyedi Ildikó Testről és lélekről* című filmje. Illetve a magyar filmek mind-egyike. A *Kincsemtől* a *Viszki-szig*. Nekem ezek többet mondanak el a világról, rólunk, a múltunkról, a jelenünkről, mint a hollywoodi kasszások. A történelmi filmklub filmjei közül pedig *A tanú*. Kb. 20-szor láttam, de meguntatlan. Óriási film.

**Keserű György:** A fent említett *Vadon* című könyv filmváltozata, ami a *Wild* címre hallgat. Őszintén, nekem is jót tenne egy hosszabb szakasz megtétele az országos kéktúra útvonalán.

**Mészárosné Szabó Tünde:** *A Vaiana*. Nem azért, mert lenyűgözött volna a cselekmény vagy a mondanivaló – Disney-meséről beszélünk –, hanem azért, mert a lányommal ketten mentünk moziba. Jó volt látni, milyen boldog a mesétől, a 3D-s szemüvegtől, a nagy pattogatott kukoricától és a lányos programtól. Utána hetekig a *Vaiana* dalait énekelte itthon.

**Nagy Mariann:** Az osztálykiránduláson láttam ezt a filmet, a címe: *Váratlan szépség*. A kísérőtanár kolléga, Butty Bertold tanár úr hozta ezt a filmet, ami nem ebben az évben jelent meg, csak számomra volt új. Olyan film, ami sok érzelmet előcsalogat, nehéz témával: a gyásszal a középpontjában. Nagyon magával ragadott a film, feszült figyelemmel néztem végig. Mi tagadás: sírós film. De mivel én nehezen tudok sírni, ezért fontosak az olyan filmek vagy dalok, amik elősegítik bennem ezt a folyamatot.

**Nemes Zsuzsa:** Ha moziélményeim között keresgélek, akkor számomra feltétlenül *Mészáros Márta* filmje, az *Aurora Borealis* a legmeghatá-

rozóbb, valószínűleg a családi érintettség miatt. Nagyszüleimtől ismerek hasonló regénybe illő történeteket a második világháború megpróbáltatásairól, a túlélési stratégiákról és a megbocsátásról.

**Zsódi Viktor:** *Enyedi Ildikó: Testről és lélekről*. Miért? Mert sokszor nehéz nézni, kicsit vontatott, tudatosan ott kell maradni mellette. Sőt el is kergetne a sok naturalisztikus kép, erőszak, az egész olyan, mint egy „fogmütétnél kitért, csupaszig ideg”. De ha mindezek ellenére ott maradunk, nagy ajándékokra lelhetünk.

*Ha gyakran jársz színházba, a tavalyi évből melyik előadás érintett meg leginkább? Mi volt ennek az oka?*

**Angyal László:** A Nemzetiben láttam a *Tóth Ilonka* című előadást *Vidnyánszky Attila* rendezésében. Megrendítően mutatta be ennek a fiatal orvostanhallgató-nőnek a tragédiáját a forradalom leverése után. A diktatúra természetrajza nyilvánvalóvá vált számunkra is, akik nem éltük át ezeket a tragikus éveket. Élmény volt látni élőben a nemzet színészeit és a Nemzeti Színház művészeit.

**Keserű György:** Az újszegedi Liget Társulattal előadott mű, *Nikosz Kazantzakis Akinek meg kell halnia* című regényének átdolgozása, amelyben sokat közreműködtem. Megrendítő húsvéti történet arról, hogy az evangélium üzenete kit hogyan érint meg.

**Mészárosné Szabó Tünde:** Ritkán megyek színházba, pedig nagyon szeretem. A 2017-es év legjobb előadása nekem egyértelműen az volt, amikor elmehettem a Piár néptáncos diákjainak gálaelőadására. Igazi sodró élmény volt látni *Bende, Krizsán* és *Ördög* ura-

kat, Mátó Vikt és Révész Kin-  
csót. Hálás vagyok érte.

**Nagy Mariann:** A tavalyi évben a legmegérintőbb színházi élményem *Nikosz Kazantzakis Akinek meg kell halnia* című darabja volt a Liget Társulat előadásában, amelyet kollégám, Keserű Gyuri atya dolgozott át a regényből. Gyuri az egyik alapítója is ennek a társulatnak, amelynek tagjai lelkes, amatőr emberekből áll, többségük az újszegedi plébániához tartozik. Itt bontogatja szárnyait még több diákunk is, jó látni

őket, ahogy egyre ügyesebbek. A 2017-es passióra én is csatlakoztam a gárdához, sajnáltam, hogy nem volt szövegem, de nagyon jó volt látni, ahogyan összeállt a mű, a színpadpedig pedig imádnivaló.

**Nemes Zsuzsa:** Ha színházba megyek, akkor igyekszem olyan darabokat választani, amelyek mélyeszántóak, elgondolkodtatnak, kicsit kirángatnak a hétköznapiakból. Régóta terveztem, hogy megnézem *Háy János* „isten-drámáját”, a *Gézagyereket*. A budapesti Pincészinház

előadásában láttam advent idején. Egyszerre volt megrendítő és vicces, miközben teljesen hétköznapi. Jogosan tesszük fel magunknak a kérdést a darab után, hogy akkor ki is itt a „normális”: az autista fiú, aki egyedül szenved a napi mókuseréktől, aki tisztá lélek, vagy a többiek, akik a mindennapok monoton unalmát szinte észre sem veszik. Tetszett nagyon az anyai önfeláldozó motívum a darabban, és a fel-felcsillanó szeretetmorzsák a megjelenített lesújtó hangulatú világban.

**Zsódi Viktor:** *Thomas Mann: József és testvérei* (Örkény Színház, Bp.). A történetet mind ismerjük, ismerhetjük. A végét is. De így is tud katartikus lenni a darab, újabb és újabb revelációkat hordoz (például Potifár és feleségének kudarcja, küzdelme). Ahogy József egyre mélyebbre jut a kor társadalmában, úgy emelkedik valójában egyre feljebb a személyes történetében, a küldetésében, hogy végül mindent beteljesítsen. Kétszer néztem meg, és van jegyem egy harmadik előadásra is...

## Így tanítottak ők

**N**éhány iskolánkban tanító tanárt kérdeztünk a tavalyi év legfontosabb pedagógiai élményeiről.

*Melyik volt a 2017-es év legfontosabb iskolai eseménye számodra? Miért éppen az?*

**Angyal László:** A legfontosabb esemény a 12. b osztályom (első koedukált osztály) ballagása/érettségije volt. Valamint a feledhetetlen bankett. Ahol iskolánk történetében először, táncos vidám esttel búcsúztattuk a végzősöket, s köszöntünk el a tanároktól.

**Keserű György:** Egyértelműen a novemberi iskolai patrocínium. Főként azért, mert a diákszínpad ilyenkor mutatja be az új produkciót, és ez mindig olyan, mintha valami új életet, egy kis „előlényt” tennénk le a színpadra.

**Mészárosné Szabó Tünde:** Nem egyszerű naptári évben gondolkodni egy iskolában, de megpróbálok. Azt hiszem, hogy a ballagás volt nekem a legfontosabb, mivel azok a diákok ballagtak el, akiket babázásból visszatérve én vihettem teljesen végig angolból, olaszról. Közel álltak a szívemhez a tavalyi végzősök.

**Nagy Mariann:** Sok fontos esemény van, nehéz is válo-

gatni közülük, pl. eszembe jut az érettségi, ahol izgultam 2 diákomért, hogy meglesznek nekik az angol érettségi; aztán eszembe jut egy olyan dolog, ahol mentálhigiénés szakemberként voltam jelen, ezért nem is mesélhetek róla. De úgy érzem, hogy sikerült jól kísérni azt, aki mellet ott kellett lennem. Illetve eszembe jut a lelkigyakorlat az osztályommal, ami miatt izgultam, hogy jól fog-e sikerülni.

**Nemes Zsuzsa:** A németországi brühli orsolyita iskolával folytatott cserekapcsolatot emelném ki, ahol már sokadjára az egyik kísérő tanár voltam Dékány Zoltán tanár úrral. Értékesnek tartom ezt a sok éven át tartó diákcsere programot, szerencsés, aki részt vehet benne akár tanárként, akár diákként. De nagyon jól éreztem magam a tanévzáró sportnapon, jó hangulatú volt a főzőverseny is. A karácsony előtti Mézespálinka pedig ismét megadta a karácsonyi időszak meghitt hangulatát.

**Zsódi Viktor:** A kiváló osztályommal nyáron öt napot Kárpátján töltöttünk. Mindenki eljött a kirándulásra. Nagyon jó volt, főleg azért, mert különböző nehézségek ellenére is nagyon jól együtt tudtunk működni. Nem volt semmi

nyafogás, sírás, sőt felnőtt módjára vettek részt a diákok a túrán.

*Mi volt a tavalyi év legmeghatározóbb pedagógiai élménye számodra?*

**Angyal László:** Az őszi siófoki pedagógiai találkozó. Azon belül: Székely Zoltán osztályfőnök tanúságtétele az osztályfőnökségről, vallomása erről a szép és nehéz feladatról.

**Keserű György:** Prievara Tibor A XXI. századi tanár című könyve nyomán az osztályzás és a számonkérés újragondolása. Valamint az online feladatlapok (megosztott Google Drive, Redmenta) alkalmazása.

**Mészárosné Szabó Tünde:** A nyári szünetben, a ponthatárok kihirdetésének napján találkozhattam pár diákkal. Jó volt látni, hogy milyen remek emberek kerültek ki tőlünk.

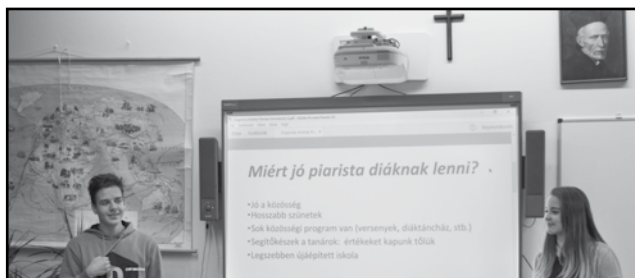
**Nagy Mariann:** Ezen a kérdésen nem kellett gondolkodnom: az első évet megcsináltuk az osztályommal! Úgy érzem, sokat csiszolódtunk, hangolódtunk, alakultunk – én is tanítottam őket, és ők is nagyon sokat tanítottak engem. Egy év eltelt a közös életünkben, annak minden szép és nehéz élményével együtt,

a beletanulásom, a bakik, amiket vétettem, az örömök, amikor jókat tudtam mondani – nagyon sok a közös élmény. És még mennyi lesz!

**Nemes Zsuzsa:** Nagyon boldog és büszke voltam, hogy minden végzős diákom mind matematikából, mind németből, közép és emelt szinten is jelesre érettségizett júniusban. Volt, aki 100 %-ot teljesített. Ez megkoronázta a diákok egész éves kitartó és lelkiismeretes munkáját. Ezen kívül szeretek új dolgokat kipróbálni, élvezem, hogy megbízhatom a tanítványaimban, sok önértékelést, társértékelést csinálok, fontos, hogy az értékelési, reflexiós folyamatnak is részesei lehessenek, ezáltal is egyre világosabbak lesznek az elvárások. Jelenleg a páros dolgozatírás van kísérleti fázisban, még gyűjtöm a visszajelzéseket.

**Zsódi Viktor:** Több diákon láttam, tapasztaltam a kollégiumban, hogy örömet jelent neki a tanulás, tanulmányi eredmények begyűjtése. Próbál küzdeni... És ha ehhez én is hozzá tudok járulni, az nagy élmény. Persze mindig másképpen, néha kihívások adásával, néha a fejlesztő értékeléssel, néha pedig a dicséret szavával.

## Karaoké, spanyol és francia konyha a nyílt napon



Iskolánk 2017. november 14-én (kedden) nyílt napot tartott. A Szegheő József teremben igazgatónő, Keserő György tanár úr valamint Zsova Tamás igazgatóhelyettes úr ismertették a szülőkkel az iskolánk nyújtotta lehetőségeket.

Az aulában pedig Cszmadia Zsolt tanár úr foglalta össze a leendő kilencedikes diákoknak a várható programokat. A gyerekek tízesével 10 helyszínen vehettek részt a különböző programokon.

A 10. C termében Posztós Ildikó tanárnő zenével és egy igazi spanyol nemzeti étellel várta azokat, akik érdeklődnek a spanyol nyelv iránt. Tartva az irányt a 9. C termébe mentem, ahol Dobayné tanárnő és segítő gárdája sok érdekes programmal próbálta megkedveltetni a francia nyelvet a gyerekekkel, például karaokéval és egy kis francia konyhával.

Ezután a földrajzterem felé vettem az utam. Itt Tözser Pál tanár úr próbálta a fiatalok lelkesedését felkelteni a földrajz iránt. A

tanulóknak lehetőségük volt érdekességeket megtudniuk egy-egy országról, hála a tanár úr utazásának. Tapasztalatom szerint nagyon élveztek a foglalkozást, és Tözser atya élménybeszámolót.

A legkedveltebb helyszín természetesen a tornaterem volt. Itt Szabó Erzsébet tanárnő tájékoztatta a diákokat iskolánk sporttagozatáról. A mostani 10., 11. és 12. osztály tanulói bemutatták, mi várható az alkalmassági felvételin. Ezenkívül a gyerekek kosarazhattak és focizhattak is, ha kedvük tartotta.

Sajnos több helyszínt nem volt időm megtekinteni, de biztos vagyok benne, hogy ezeken is sok izgalmas program és sok érdeklődő volt. Remélem, minden kedves szülőnek és diáknak elnyerte tetszését iskolánk modernsége, szellemisége, és meg tapasztalhattak egy keveset abból, hogy mi a piaristaság.

*Diallo Alina, 11. C*



## Vót itt mindön, mint a búcsúban

**S**ok szülinapi bulin voltam már, de senki sem tud úgy ünnepelni, mint a piaristák. A négy századik börszédj nem semmi, és idén meg is adtuk a módját a jubileumnak a patrocínium keretein belül. Két napon és egy estén át tartott a vigadalom.

### A 0. nap fesztiválhangulata a DÖK programjain

Csütörtök reggel elkezdtük megkoronázni a napot rövidített órákkal. Röviden és tömören 5 óra volt megtartva, utána az iskola színejava, kicsik és nagyok elindultak a Belvárosi Mozi felé, hogy megtekintsék Keserő György tanár úr rendezésével készült előadást (Max Frisch: Biedermann és a gyűjtögetők, elemző írásunkat I. ebben a lapszámban).

A színészek az iskolánk ügyes csemetéi közül kerültek ki. Az előadás után a diákok hazaindultak, a tanárok egy része pedig vissza-



jött az iskolába, hogy előkészítse a terepet a délutáni programokhoz.

Iskolánk férfi tanárai és a diákok egyaránt a tesi terembe indultak az 5 órás focisorozat elkezdéséhez. Ezzel a programmal párhuzamosan zajlottak egyéb foglalkozások. Boldog Zoltán tanár úr vezetésével útjára indult a PAKK (Piarista Alkotók Köre), amely annyira tetszett a résztvevőknek, hogy ezentúl kéthetente csütörtökönként összeülnek a diákok írásait megvitatni.

A díszterem zengett az énekléstől Rozsnyói Dóra tanárnő és Papp Attila tanár úr gitárjátékának köszönhetően. A gyöngyfűzés, origami rejtelmeibe Jutka néni, iskolánk könyvtárosa vezette be a diákokat. Az agyunkat is meg tudtuk tornáztatni Kalmárné Németh Márta tanárnő ördögalkataival, amőbajátékaival.

A tanácsterem mozivá változott,

hol a magyarok lóháton járták be a Kárpát-medencét. Átéltük egy bibliai csodát, a vízen járást Ladányi Andrea tanárnőnek és a keményítőgyárnak köszönhetően. Ennek keretében vizet és kukoricakeményítőt keverték össze, ami elérte a tökéletes állagot, és aztán lehetett futkosni a „tő” felszínén.

Este hétkor a diákönkormányzat felszolgált az ünnepi vacsorát, ami nem más volt, mint zsíros kenyér üdítővel. Ezután az iskola újra fellobbant, elkezdődött az aulában a táncház. A csárdáson át a dél-alföldi bokacsapkodós figurákig mindent végigtáncoltunk.

A tánccal egy időben Barkos Beáta tanárnő jóvoltából a kreatív gyerekek lefesthették a mozgással kapcsolatos gondolataikat. Az aulánk otthont adott még egy teaháznak is, ahol gyertyafény mellett barátaid társaságában, klassz népzene kísérettel szürcsölgethetted a kedvenc füves italodat.

A tizenkettedikeseknek köszönhetően X-box kurzus is volt. Ezzel párhuzamosan tanárok és diákok vitatták meg a globalizációval kapcsolatos gondolataikat Zsódi Viktor atya vezetésével. 22:00-kor vége lett az összes programnak, hős focistáink is levonultak a pályáról. Azok a szerencsés diákok, kik az iskola sportcsarnokában aludtak, takaródóhoz készülődtek. Lámpaoltás előtt Keserű atya tartott esti imát a hálósákba bújt diákoknak.

### Ünnep az égben és ünnep a földön

Pénteken iskolánk csinibe öltözött. Fekete-fehér zakók, pantallók, emblémázott nyakkendők és sálak – így vonultunk be a templomba, és tanáraink kihirdették az iskolai bajnokságok, versenyek eredményeit. Apró csúszással elkezdődtek azok a programok, amelyekre feliratkoztunk. A diákok 2 nappal a programok előtt már a tábláknál köröztek, mint a keselyűk, hogy lecsapjanak a leg-



jobb foglalkozásokra.

Az előadók között voltak iskolánk tanárai, diákjai, öregdiákjai, akik már előadásuk témájában szakemberré képezték magukat. Pár megállót kiemelnék, ahol rögtön betelt a létszám. Tózsér Pál, Dékány Zoltán és Keszeli Sándor tanár urak élmenybeszámolói kifejezetten celebeseményeknek számítottak. A diákok hatalmas érdeklődést mutattak Tóth Ábrahám és Gonda Ábel előadása iránt, akik Amerikában töltött évükről meséltek. A sportcsarnok megtelt feltörekvő sportolóinkkal, akik nemcsak saját sportágukban, hanem egyéb érdekeségekben is kipróbálhatták magukat.

A felsőbbévesek (11. és 12. osztály) kaptak egy kis bemutatót arról, milyen is lesz, ha nagyok lesznek. Szakemberek mutatták be munkájukat, és az odáig vezető utat. Ezt szokták pályaeorientációnak nevezni csúnya szóval. Az előadások két blokkban zajlottak. Miután a második is lecsengett, aki élt és mozgott az iskolában, az kivonult a focipályára. Ott óriás betűkkel fel volt írva: SZEGED 400 PIARISTA. Minden osztály kapott egy betűt, és azt kellett megformálniuk. Felülről pedig egy drónnal lefotóztak minket.

Kis pihenő után újra a templomba vonultunk, ahol két öregdiákunk mutatta be a Kalazancius Mozgalmat. Ennek tagjai az oltár elé sétáltak, és mindenki kapott cuki kis kitűzőt, a csoportvezetők pedig zászlót a mozgalom logójával. Lőttek pár képet a szerencsésekről, majd elkezdődött az ünnepi szentmise, amit Czeglédi atya vezetett. Templomunk zengett a diák- és a kamarakórus zenéjétől. Mise végén elénekeltük a piarista himnuszt, amivel lezártuk a két napon át tartó ünneplést. A diákok rohamtempóban indultak az ebédlő felé a csokitorta hallatán.

Kovács Rebeka, 10. B

*Az árrák atyja é, kegyes atya,  
Derűs szívének fénge így ragyog  
- Juhász Gyula: Calazancius -*

## „Mi még 6-kor keltünk, és volt reggeli stúdiumunk” Takács Péterrel, iskolánk és kollégiumunk fiatal tanárával beszélgettünk.



**A** kecskeméti Piában tanultál. Egy hónap után melyek a legfel-tűnőbb különbségek a kecskeméti és a szegedi piarista iskola között?

Azt vettem észre, hogy más, de mégis ismerős. Például: a két kollégium épülete teljesen különböző, az ágyak mégis pontosan ugyanolyanok, mint amiken én aludtam 4 évig. Az érzés mégis otthonos. Ugyanaz a piarista

szellem járja át a szegedi iskolát is, mint amit anno Kecskeméten megismertem.

**Mi volt az az élmény, ami a tanári pályára vezetett?**

Nem tudnék egy konkrét meghatározó élményt vagy személyt megnevezni. Persze volt sok jó tapasztalat és szerencsére számos olyan tanár, akikre felnézhettem és akinek sokat köszönhetek. De elsősorban nem miattuk választottam a tanári pályát. Egyszerűen úgy érzem, hogy ez az a hivatás, amit végezve hasznos tagja lehetek a társadalomnak és a legtöbbet segíthetek másoknak.

**Angol és kollégiumi nevelőtanár vagy. Hogyan lehet jól angolt tanítani, hogyan lehet diákként jól angolt tanulni?**

Jól angolt tanítani? Mint pályakezdő jelenleg én is erre a kérdésre keresem a választ. A diákoknak azt tudnám tanácsolni, hogy figyeljenek órán, mert ott tudják elsajátítani az alapokat. De ezen túl se legyenek restek foglalkozni a nyelvvel. A jó hír az, hogy az internet korában erre milliárdnyi lehetőségük van, pláne az angol terén. Filmek, sorozatok, könyvek, képregények, dal-szövegek, videojátékok; mind-mind megtalálhatók angolul, és

90%-uk angolul is íródott. Tudom, hogy a nyelvtanulás az elején még frusztráló, de ne adják fel! Nincs ahhoz fogható (siker)ézés, mint mikor eredeti nyelven tudunk élvezni egy filmet, olvasni egy könyvet, vagy amikor angolul tudunk kommunikálni egy külföldivel. Tanulni egy nyelvet nem csak azt jelenti, hogy új szavakat, nyelvtant, kiejtést tanulunk, hanem azt is, hogy közben elsajátítunk egy új kultúrát, egy másik gondolkodásmódot és világnézetet, amittől mi magunk is sokkal többek leszünk.

**Kollégista voltál Kecskeméten. Milyen piarista szokások határozták meg az ottani életedet, milyen hagyományokra csodálkoztál rá a szegedi kollégiumban?**

Sok mindenben különbözött a kollégiumi élet Kecskeméten. Mi még 6-kor keltünk, és volt reggeli stúdiumunk. Az is gyakran előfordult, hogy csak kéthetente mehettünk haza, mert szerveztek nekünk hétfégi programokat. Amikor pedig télen leesett a hó, a kollégisták feladata volt a kollégiumudvar és a kollégium körüli járda hólapátolása. Továbbá, mi még többen is voltunk kollégisták, és évfolyamonként el voltunk szeparálva. Elsőben 40-en voltunk 2 hálóban. Másodikban és harmadikban már 8 fős hálóban alhattunk. Harmadikban az volt a kiváltság, hogy a szobánkban tanulhattunk. Negyedikben tetőszobákban aludtunk négyen. Ezekhez képest a szegedi kollégiumban sokkal kevesebb a kollégista, vannak lányok, és vegyesen vannak a hálóban elosztva az évfolyamok. Családiasabb így a hangulat. Tetszik, hogy itt keddenként van koleszos foci. Persze mi is fociztunk, de az sokkal ad hoc jellegűbb volt. Amire még nagyon élénken emlékszem, az a filmklub volt a kollégiumi étkezőben. Rengeteg jó filmet láttam ott, amiket még a mai napig is szeretek. Külön öröm számomra, hogy prefektusként úgy alakultak a dolgok, hogy most én csinálhatom a kollégistáknak a filmklubot. Igyekszem úgy összeállítani a programot, hogy bennük is olyan maradandó nyomokat hagyjanak ezek a filmélmények, mint annak idején bennem.

Biedermann

## Mindenütt jó...

**K**ét koleszost kérdeztünk arról, hogyan élnek meg a mindennapokat. Aleksza Magdolna és Kovács Rebeka beszámolója következik.

**A rossz wifi összehozza az embereket**

A tanulók többsége úgy gondolja, kollégistának lenni szíves. Nem tévednek. A hét 7 napjából 5 napot ott vagy, hétfővégen látod a családot,

beosztják az időt, alig van szabadidőd, rossz a kaja, a wifi lassabb, mint a bottal közlekedő dédmamád a lépcsőn felfelé. DE! Megvan mindennek a saját szépsége. Az, hogy nem találkozol szüleiddel, önállóbbá tesz. Az, hogy beosztják az időt, segítség. A rossz kaja csak egy hónapig zavar, aztán már mindent megesszel, mert rájössz, másikat nem kapsz. A gyenge wifinek van a legjobb „következménye”, összehozza az embereket. Már te is elfe-

lejtet, mire vársz, hogy megjelenjen a telefonod képernyőjén a forgó karika helyett. Leteszed a kettyerét a kezedből, és elkezdesz figyelni a körülötted lévőkre, belefolysz beszélgetésekbe, rájössz, hogy ez nem is olyan lehetetlen hely, és barátaid lesznek.

A Dugonics András Piarista Gimnázium Kollégiuma is ugyanezekben az apró betegségekben szenved. Mindre lett eddig gyógyszer. Négy darab jól képzett prefektusunk van,

akik tökéletesen tudják kezelni a kollégista diákok tüneteit. Az ő felettesük, a kollégium ura a tisztelt Zsódi Viktor tanár úr személyesen.

A 2017/2018-as tanévben 26 darab új koleszost köszönthetünk köreinkben. Kicsit félve sétálgatnak még a kollégium folyosóin, ők még inkább mobiljukba mélyednek a beszélgetések helyett, de nem sokáig. A kollégium bájainak nehéz ellenállni. Szeptembertől még nehezebb a kajatárban (ahol

fiúk lányok együtt megtárgyalhatják az élet nagy dolgait), ott egy hatalmas kép lóg a falon a Balatont és a piarista vitorlás tábor felelevenítve. Ez mindenkinek nagy motivációt ad a tanuláshoz. Hogy miért? A nyarat juttatja eszünkbe, és ha nem tanulunk, abból bukás lesz, és abból nem lesz vitorlázós, csak pótvizsgás nyár.

Szabad ágyaink még vannak, bárkit szívesen látunk, akinek jól jönne egy nagy, olasz hangú család, akik segítik egymást, akik megosztják, amijük van, a szürke hétköznapjaidat pedig kifestik.

*Kovács Rebeka, 10. B*

### Egy nagy család

A kollégisták életében szep-tembertől hatalmas változások következtek be.

Kezdjük az egészet ott, hogy majdnem a teljes prefektusi gárda lecserélődött. A csapatba Tóth Károly tanár úr helyett Takács Péter tanár úr érkezett. A lányokhoz Beliczai Kinga tanárnő után Kovács Zsuzsanna tanárnő érkezett, majd tőle is el kellett köszönnünk. Ez sok nehézséget okoz, hisz 2 éven keresztül tudtuk, hol a határ, meddig lehet elmenni.

A másik változás mellett sem szabad elmenni, hisz ez minden évben bekövetkezik.

A veterán koleszosok mellé jönnek az „ijedt arcú” újak. Idén majdnem azonos a létszám az újak és a régiek között. Azt tudni kell, hogy nem csak az új kollégisták félnek az első napokban, hanem mi is, akik már elég régóta itt vagyunk. Hisz ez nekünk is fontos, és érdeklődve várjuk, hogyan fogunk kijönni velük. Kijelenthetem, hogy ezzel nem volt gond, hisz már ez alatt a kevés idő alatt is nagyon összeszokott csapat lettünk.

A szobák terén is vannak változások, hisz van 1-2 szoba mind a fiúknál, mind a lányoknál, amit felújítottak. Illetve van egy terv, ami alakulóban van. Mégpedig, hogy a kollégi-

um éléstárában lesz egy nagy akvárium és benne szép halak.

Hogyan érezzük magunkat a koleszban? Személy szerint én nagyon jól, hisz itt egy olyan csapatnak lehetek a tagja, amit sehol sem lehet megtalálni. Ez az a hely, ahol része lehetsz egy közösségnek, melybe szinte minden belefér (hülyéskedéstől a szeretetig, szeretettől a gondoskodásig mindent megtalálsz). Ki merem jelteni, hogy ez igazából már nem is egy csapat, hanem egy nagy család. Ebbe mindenki beletartozik, még a prefektusok is, hisz nélkülük unalmas lenne az élet a koleszban.

*Aleksza Magdolna, 11. B*

## Nem középiskolás fokon

**P**app Bence öregdiákunkat arra kértük, ossza meg velünk egyetemi tapasztalatait az első hónapokról. Bence a bölcsészakra magyar szakos hallgatója. Jelenleg első vizsgaidőszakát vészeli át az intézményben.

„A nagybetűs ÉLET” – Ezen címszótól rendkívül sokat vártunk gimnazista éveink során. Mindenki egy kicsit másképp képzeli el a középiskolás időszak után lévő nagy valamit. Ebben a rövidke kis cikkben beavatlak, kedves olvasó, hogy milyen volt számomra a pár eltelt hónap a piarista gimnáziumból való „szabadulás” után.

Történetünk a szeptember hava előtti napokban, hetekben kezdődik. Felfokozott izgalom, lelki toporzékolás, ugyanis mostantól egyetemista vagy. Már jó pár hete böngészed a hatszázféle egyetemi oldalt, hogy mint friss gólya mindig naprakész legyél. Csak később jössz rá, hogy valójában közel sem te vagy a leglassabb ebben a rendszerben, ugyanis a bürokrácia mindent áthálóz. Papirok, igazolások, sorban állás. „Ezt nem itt csináljuk.” „Nem én vagyok az illetékes, majd a kollega.” „Ma nincs bent, jöjjön vissza holnap.” És így tovább.

Na de beszéljünk egy kicsit az érdemi részéről is az egyetemi létnek! Miben más az egyetemi lét? Röviden: mindenben. Az addigi gimnazista hétköznapokból kiszakadva belekerül az ember egy hatalmas olvasztóba, ahol már nem csak a szűk (pár száz) diákkal fut össze a folyosón nap mint nap. Nem egy mókuserék a hét minden napja. Sokszor nem is az egyetem, hanem az élet írja a következő forgatókönyvdalt. Metaforikusan mondhatnám, hogy a gimnázium falai között viszonylag stabil és statikus élet zajlott, és a falak biztonságot adtak a bent lévőknek. Kikerülve onnan (bár elcsépeltek hangzik) tényleg a saját „lábára” kell állnia mindenkinek. Aki nem veszi fel a ritmust, nem áll ki magáért, a saját ügyeiért, az csak „sodródik az árral”, az gyakran elesik.

Az idő és energia beosztása is átrendeződik. Gimnazistaként én már kibuktam a hetedik óra után, és alig tudtam magam hazavonzolni az ágyig. Az egyetemista másképp jár el. Mivel minden nap más órák vannak (egy héten mindenből egyfajta), másképp áll össze minden egyes nap. Van úgy, hogy reggeltől akár estig is

bent kell lenni az egyetemen. De előfordul, hogy másfél órával le van tudva az aznapi teendő. Nem lepődünk meg azon, ha egy tantárgyból feladnak 2000 oldalnyi középkori verset, és azon se, ha 45 szótár alapján megírt dolgozatra csak négyest kapunk.

Az elvárások és a kötelezettségek is nagyobbak. Persze az embernek minden életszakaszában megvannak a saját nehézségei. Hetedikben egy kémiadoga a napom tönkretételével volt egyenlő. Visszatekintve az idő mindent szebbé tesz, hisz a gimnáziumban két dologra kellett figyelni: az iskolára (tanulás) és a magánéleti dolgainkra (kapcsolatok). (Akkoriban pont elég volt ennyi is, sőt, és ez így van rendjén.) A középiskolai évek végeztével a tanulás és a magánélet mellett mindent önállóan szervez magának a hallgató, megy és hajt a dolgok után, hogy tudjon érvényesülni. Az élet nevű játék „aki mer, az nyer” elven működik. Persze nem lehet mindig százszázalékos döntést hozni, de amennyiben félretafalunk, egyből a „bőrünkön” tapasztalhatjuk a következményeket, legyen szó nemtörődömségről, hanyagságról vagy feledékenységről.

Az egyetemen mindenki megtalálhatja azt az életmódot és -formát, ami a legjobban passzol az attitűdjéhez. A legegyszerűbb mód (és ezt senkinek nem ajánlom), hogy csak annyit tegyen meg magáért és a jövőjéért, ami a minimum. Aki így cselekszik (például minden második órát inkább a Nyugiban tölti), annak tényleg nem lesz jövője. Mai világunkban az, aki nem kellően agilís, és nem mutatja meg, hogy ő rátermett, az lemorzsolódik. Persze ez minden területre igaz, nem csak a felsőoktatásra.

Én úgy érzem, hogy a bölcsészkaron a helyemen vagyok, nem is szeretnék ezen mostanában változtatni. (Persze ehhez lesz majd a tanári gárdának is egy-két szava, ugyanis itt a vizsgaidőszak.) Egyáltalán nincs szabadidőm, de ezt nem olyan szájíz-zel mondom, mint ahogy ezt a gimnáziumban tettem. Produktív vagyok, és úgy érzem, hogy hasznos, amit csinálok. Kívánom, hogy mindenki találja meg azt a területet az életben, legyen az tantárgy, hobbi vagy bármilyen más, ahol ki tud teljesedni!

*Üdvözlettel hajdani bajtársatok,  
Papp Bence G. (SZTE-BTK)*

## A pokolból is van kiút?

**M**inden évben a partocinium fénypontja a diákszínpad ünnepi előadása. Ez alkalommal Max Frisch Biedermann és a gyűjtogatók című darabjából készített sziporkázó előadást Keserű György tanár úr.

Provokatív színművet választott a diákszínpad, amely így a november végi ünnepünk fénypontjából az esemény gyűjtőpontjává is vált. Sokan az előadás után kérdezték egymást, pontosan mit láttak, mi történt a szereplőkkel, valóban a pokolba kerültek-e. Nekik segítünk egy kicsit a történet felidézésével.

Az előadás középpontjában Biedermann áll, aki egy hajnövesztő szer előállításából gazdagodott meg. Hozzá érkeznek a rejtélyes idegenek, akikről egyre biztosabban tudhatjuk: ők azok a gyűjtogatók, akik rettegésben tartják a környéket. Biedermann egy ismeretlen késztetéstől vezérelve maga is segít nekik önnön élete elpusztításában. Végül Biedermann és felesége a pokolba kerül, ahol ismét



találkoznak a gyűjtogatókkal. Kiderül róluk, hogy ők az ördög segédjei, és éppen sztrájkolnak.

Valóban ennyire önsorsrontó-e az ember, hogy még segít is az ördögnek a munkában? Van-e lehetőség az újrakezdésre a pokolba kerülés után? Hogyan lehet egyáltalán jól élni, úgy, hogy ne árstunk másnak? Fontos kérdések ezek, amelyekre ne az előadástól várjuk a választ, hanem önmagunktól. Ezért sem baj, hogy a diákokban és tanárokból több kérdés merült fel a látottak után, mint amennyi kész választ kaptak. A színház, az irodalom nem matematikaóra, ahol megkapjuk a jó megoldásért a teljes pontszámot. A színház olyan, ahogyan azt kiváló diákszínészeink játékán keresztül láttuk. A színház olyan, ahogy a díszletek és a rendezés még sokáig ott élnek a fejünkben, a lelkünkben, és elkezdenek újra alakulni, szólnak hozzánk, saját kérdéseinket teszik fel helyettünk.

A Gyűjtogató

## „Itt kergettük a spanokkal a pályán lent a labdát”

**A**vers- és novellapályázaton tavaly új szabályokat vezett be a magyartanárokból álló szigorú zsűri: a pontozók nem láthatták egymás értékelését, így a végső döntésnél csakis a saját véleményükre, ízlésükre támaszkodhattak.

A helyzet így sem volt egyszerű, hiszen rengeteg írás érkezett hozzánk, így a pályaműveket tartalmazó csomag mindig másnál töltötte a hétvégét. A szövegeket tízpontos skálán értékeltük, pontszámainkat összeadtuk. Így születtek meg a bevezető alatt látható eredmények, amelyek közül aktuális lapszámunkban a két kategória második helyezettjét közöljük. A későbbi számokban jelentetjük meg a harmadik helyet elért írásokat. A 2017-es őszi számunkban olvashatók a képzeletbeli dobogó legmagasabb fokán végzett alkotások.

Novella:

1. Csikós-Kumbor Dominika (11. A): *Bárhova*
2. Ökrös Cintia (12. B): *Honvág*
3. Ruszcsák Bori (11. A): *Találkozás*

Vers:

1. Sári Bertalan (10. A): *Légy szabad*
2. Hódi Ádám (9. A): *Itt nőttem fel*
3. Csikos Barna (az egykori 12. A): *Bűn és bűnhődés*

ÖKRÖS CINTIA: HONVÁGY

Joe bácsi komótosan hajtott hazafelé elektromos autóján. Nem volt kedve bekapcsolni a rádiót, inkább hallgatta, ahogyan a gumik zúgnak az aszfalton, és gondolkodott. Háta mögött a mentszél több méterre felkavarta a púderfinomságú port. Nem szerette ezt a sivatagos tájat. Örült, hogy lassan hazaér.

Jane néni a konyhában foglalatzkodott – épp almáspitét sütött –, amikor meghallotta, hogy Joe bekanyarodik a ház elé, a verandához. Jane néni remélte, hogy mindent kapott, amit felírt neki a bevásárlólistára. Legfőképpen vizet, ami szinte mindig hiánycikk!

Joe bácsi behordta a cókókot a konyhába. Vizet is kapott, eleget. Jane néni örült, hogy férje hazaért, de látszott rajta, hogy kicsit morcos. Ilyenkor ki szokott ülni a verandára, a kedvenc helyére, ami egy rozszant, kicsit nyikorgós hintaszék volt. Ezt még a Földről hozta. A házból még kihallatszott Jane néni matatása, de ő gondolatban már nagyon messze járt. A fiukra gondolt, Fredre, aki egy teherhajón szolgál. Folyamatosan hordják a vizet a Földről, mert itt a Holdon nem sok van belőle! És nagyon sok kell a légkörgenerátoroknak is, mivel itt még nincs olyan állapotban a légkör, hogy eső legyen. A Földön viszont, a felmelegedés miatt, mindent víz borít.

Joe bácsi az égre pillantott, és így szólt csendesesen: – Megint Napfogyatkozás lesz, a Föld eltakarja a Napot.

Az ő imádott Földje, ahol annyira szeretett élni... Mostmár

csak vízlelőhelynek jó, az Úr 2125. évében.

Eközben Jane néni bekapcsolta a rádiót a konyhában, ami kihallatszódott a verandára. Ilyen csendes, napsütötte holdi napon a rádió a szokásos híreket harsogta: „...Megint pályára állítottak egy kommunikációs műföldet...”

– Alig van vízünk, egy púderporos sivatagban élünk, az unokáink, talán a dédunokáink sem térhetnek vissza a Földre, és ezeknek még mindig a kommunikáció a legfontosabb! Szörnyű! A 90-es, 2000-es években beszéltek a felmelegedésről, a környezetvédelemről, de nem történt semmi, és ide jutottunk! – csatant fel zsörtölődve Joe Bácsi. – El kellett költöznünk egy idegen bolygóra... Bár közel van, de mégsem otthonos... Kopár, kihalt, élettelen. Növénytermesztés is csak a félig lesüllyesztett, pince-szerű fóliasátrakban működik.

Joe bácsit elmélgedéséből Jane néni hangja rántotta vissza a valóságba:

– Joe! Gyere be, légszíves! De ütögesd le a cipődet, most por-szívóztam! Nehogy megint behordd nekem a Holdat szokásod szerint!

Jane néni érezte, hogy férjének megint honvágya van, mint ahogy neki is. Joe befordult a konyhába, és Jane néni már megszűröl nyújtotta neki az edényt. Ebből Joe bácsi egyből tudta, mi is a teendője. Szó nélkül átvette, és kiment a ház mellé az egy föld holdjába, azon belül is a félig lesüllyesztett fóliasátorba. Bement. Megállt az ajtóban, és szemét gyönyörködtette a burjánzó zöld növényzetben. Olyan, mint otthon volt. Volt itt minden: paradicsom, paprika. Finom vízpermet szállt a levegőben az automata öntözőrendszerből, ami csak növényöntözésre jó, de ivásra nem. Szeretett itt lenni, a növényei között.

A sor vége felé vette az irányt, mert már megérett a holdieper, ideje leszedni.

## HÓDI ÁDÁM: ITT NŐTTEM FEL

Itt nőttem fel,  
Itt lettem ez a gyerek,  
Itt álmodtam meg, mi lesz az út,  
Amin majd végig megyek.

Itt volt az első szerelem,  
Itt volt az első csalódás,  
Tudom, soha nem feledem,  
És így tovább keresem.

Itt kergettük a spanokkal  
A pályán lent a labdát,  
Már nem is láttam semmit,  
De még üvöltöttem, add át!

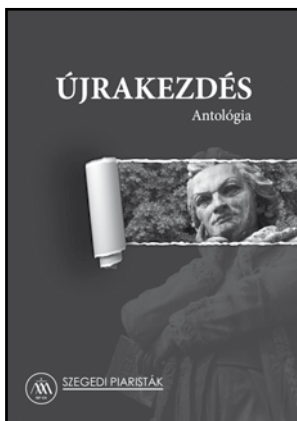
Az életem itt kezdtem el,  
Itt is halok meg,  
Akkor is, ha gazdag leszek,  
Akkor is, ha rosszul megy.

Itt az alfa, az omega,  
A kezdet és a vég,  
Visszajönnék, akkor is,  
Hogyha tarolnék.

Itt nőttem fel,  
Itt láttam meg a napvilágot,  
Minden vágyat, minden álmot,  
Amit magam előtt látok.

## Olvastad már?

**Ő**k megírták, te elolvashatod. Diákok szövegeiből született rendhagyó kötet, kiváló illusztrációkkal.



A 2016/17-es tanévhez két piarista jubileum is kötődött. 1617-ben, 400 éve alapította Kalazanci Szent József a rendet. 1991-ben, 25 éve indulhatott újra Szegeden a piarista oktatás. Ebből az alkalmából készült az Újra-kezdés című antológia, amely az utóbbi évek irodalmi diákpályázataiból közöl válogatást.

Az ő verseiket, novelláikat találod a

kötetben: Bakos Benedek, Balogh Dénes, Both Szilveszter, Böngyik Ádám, Csikos Barna, Csikós-Kumbor Dominika Erika, Hódi Ádám, Horváth Márton, Kolárszki Dóra, Ördög Pongrác, Papp Bence, Papp Judit Anna, Ruzscsák Bori, Ökrös Cintia, Tamás Tünde Dóra, Tóth Zsófia

A kötet 800 forintos áron megvásárolható Boldog Zoltán tanár úrtól személyesen. Rendelés leadása, információkérés: [piarfutar@szepi.hu](mailto:piarfutar@szepi.hu)

## Hogyan szokjunk rá az irodalomra?

**M**árcius 23-án iskolánkba látogat Lackfi János, Magyarország egyik legismertebb élő költője. A versátíraitáról és az irodalmi facebook-aktivitásáról híres költő egyik művének néhány részletével szeretnénk ráhangolni az érdeklődőket a találkozóra.

„**TANKÖNYV:** Praktikus üzenőfüzet, melyen keresztül művelt irodalomtörténészek egymással leveleznek. Az oktatási rendszer tökéletlenségéből fakadó sajátos véletlenek folytán a tankönyv tévedésből az ősi ellenség, az ún. diákság (ld. fentebb) kezébe is kerülhet, éppen ezért szükséges szövegét gondosan rejtjelezni, így elejét vehetjük, hogy a szent irodalom titkai avatlatlanok prédájává váljanak.

**KÖLTŐK:** Olyan emberszabásúak, akikhez minimum két fontos dátum tartozik, egy születési és egy halálozási. A születési dátummal nem rendelkező költők iránt elnézést lehet tanúsítani, nyilván az időlejegyzés kezdetleges fokán álló, primitív társadalmak termelték ki őket, s ez patinát és előnyt jelenthet. A patina a jó költő ismérve. Minél vastagabban borítja arcát, annál használhatóbb a portré. Patina helyett galambürülék is megteszi, ez főleg kőből és bronzból készült költők fején fest roppant elegánsan. A halálozási dátummal nem rendelkező költők gyanúsak, hiszen mindig elmozdulnak, beszélnek és írnak, nem fének a bőrükbe, nem lehet őket biztonságosan lepréselni a tankönyvekbe. Némelyek közülük gondolkodnak is, ami roppant szakszerűtlen és veszélyes, hiszen mi van, ha nem azt gondolják, amit gondolunk, hogy a költő gondolt.

**DIÁK:** Olyan irodalomtörténész, akinek egyes, a szakirodalom elmélyültebb tanulmányozásához szükséges létfontosságú szervei még nem fejlődtek ki, ám ez az evolúciós probléma az egyedfejlődés folyamán később megoldódik, a szé-ríaselejt elhanyagolható.”

(Részlet a Szócikkek az irodalom(lesz)oktatási kézikönyvből, megjelent az Eső irodalmi lap 2016/3-as számában)

## Egy tanár egyszerre két órát tart: egyét a fiúknak, másikat a lányoknak

**J**elenits István piarista szerzetessel, irodalomtörténész-szel, egykori tartományfőnökünkkel készített interjút a Heti Válasz 2017-es utolsó számában. A beszélgetésből kiderül, hogy a 85 éves atya hogyan tekint többek között a tanári pályára, a szigorra és az irodalomtanításra. Ennek szemléje következik.

nak kétszáz éves szövegeket kell olvasnia irodalomórán, amíg a nyugati országok irodalma gyakran ezer évre tekint vissza. Ezért a „diáknak igenis felkínálhatjuk irodalmunk egészét”.

Jelenits István meglátása szerint főként magyar szerzőket kellene tanítani, a világirodalom alkotásait az adott foridótnál lehetne vizsgálni (pl. Babits Mihálynál Dante Isteni színjátékát, Arany Jánosnál pedig Shakespeare-t). Azt is elképzelhetőnek

„minden gyereket arra kellene megtanítani, hogy a saját helyzetéből, tehetségéből kiindulva, gondolkodni tanuljon meg”



Jelenits tanár úr egyik kollégájával egyetértve említi, hogy egy középiskolában tanító tanár a kamaszok eltérő szellemi érettsége miatt tulajdonképpen két órát tart: egyet a fiúknak, a másikat a lányoknak. A fiúk a matematika „személytelenebb világában” találhatják meg az örömeiket, a lányok pedig „könynyebben hozzászólnak olyan emberi problémákhoz, amelyek az irodalomban felvetődnek”.

Az interjúból kiderül az is, hogy a legendás piarista szigor nem állítható szembe a gondoskodó szeretettel. Ezt tükrözi például az, hogy régen, a nyaklevesek idejében a tanár a fiúkat domine-nak, azaz úrnak szólította.

Az irodalomórák kötelező olvasmányainak felülvizsgálatáról tágabb összefüggésben beszél Jelenits István. Meglátása szerint „a művészeti órákat a természettudományok háttérbe szorították”, így az irodalomnak még nagyobb a felelőssége a személyiség formálásában. Ráadásul a szépirodalmi művek olvasása más stratégiát, „elmélyedő figyelmet” követel a mai gyors, felszínes ismeretszerzéssel szemben. Az egykori irodalomtanár úgy véli, inkább írják át, modernizálják a régi magyar művek nyelvezetét, minthogy lemondjanak róluk. Ráadásul a magyar olvasó-

tartja, hogy egy film vezesse fel az adott órát, amelynek kapcsán beszélgetnek a diákok egy irodalmi műről.

A kortárs irodalmi művek taníthatóságával kapcsolatban elég szkeptikusan nyilatkozik. Felvetése szerint a „tanár nem feltétlenül képes eligazodni köztük, ráadásul ki van szolgáltatva a divatnak és saját ízlésének”. Velük szemben jobban bízik egy nép kollektív emlékezetében, amely megszűri, kanonizálja az irodalmi műveket. Esterházy Pétert „nem tartja etalonnak”, hanem egy kísérletezőnek. Bizonytalan abban, hogy a ma népszerű Lackfi János ötven év múlva benne lesz-e a kánonban.

Jelenits atya nem titkolja, hogy a migráció kérdésében nem ért egyet Ferenc pápa befogadó attitűdjével. A szembenállás alapját abban látja, hogy Dél-Amerikában és Közép-Európában teljesen más történelmi hagyományok befolyásolják a problémához való viszonyulást.

A beszélgetésben emellett szó esik még a pesti piarista középiskola anyagi helyzetéről, az új tartományi vezetőség „medvedzszerzmelételetéről” és a jubileumi évről is.

Biedermann

### TÓTFALUSY ISTVÁN KARÁCSONYI LEONINUSOK

Barmok romlatag ágyán, Jessze ígéretes ágán  
Új élet született; boldog a Szűz: anya lett.  
Barmok romlatag almán, kistfia fekszik a szalmán,  
Barlang, ágy csupa fény: Isten, a Szűznek ölén.  
Künn viharok furulyáznak, tépik a pusztai fákat.  
S lám, elnyugszik a szél benne, az akol küszöbén.

Játszik a gyermek, a karja kicsúszott, nincs betakarva,  
Mária nézi: nevet - „Fúj az ökor meleget!”  
Fúj az ökor... s ugye, jó lesz? - fúrge tüzet vete József:  
Lobban a rözserakás, mind csupa láng,ragyogás.

Csillan a jó bari szöre, vidáman a szürke tetőre  
Fény fut. Koppan a kő: „Pásztorok, gyertek elő!”  
Vének s ifju legények, jönnek, az ajkukon ének.  
Billeget ám a dudás, fújja a kis furulyás!  
Néz az ökor: „Soha ilyet!”, a csacsi nagy füle billeg.  
Mind forróbb, tüzesebb, Mária könnye pereg.  
Anyja ölében a gyermek, tapsol a mennyei herceg:  
Kedv, öröm, isteni tett - Krisztus megszületett!

Barmok romlatag ágyán fekszik a második Ádám,  
Új ág, égi virág, újul a régi világ.

## Nép-rajz



**R**ongálás vagy művészet? Krikszkraksz vagy mestermű? A graffitire vonatkozó vélemények rendkívül megosztóak, ezért nem más cél tűztem ki magam elé, minthogy ebben a szinte mindennap vitatott témakörben én is állást foglaljak, és bemutassam, miként van jelen a szegedi mindennapokban a graffiti.

Nem újkeletű témáról beszélünk, ugyanis már az őskorban élő emberek készítettek „graffitiket”, úgynevezett barlangrajzokat, amit tekinthetünk a maiak elődjének. Persze az idők folyamán sokat változott ezeknek az ábráknak az üzenete és a társadalmi megítélése. Azóta a falon lévő

alkotások jelentésköre jócskán kibővült, és kifejezőmódjuk is változásokon ment keresztül.

Mint minden urbanus környezetben, Szegeden is felfigyelhetünk falfirkára, graffitikre a város számos pontján. A hétköznapi járókelő csak kibogarázhatatlan betűket és absztrakt alakzatokat láthat bennük, és pár szóban elintézi az alkotást, valamint annak készítőjét, de aki veszi a fáradságot, és megáll előttük a rohanásban, talán megérthet egy szeletnyit a város ezen részéből.

Egy-egy igényes alkotás – melyek az éj leple alatt születnek hosszú órákon át – emléket állíthat egy mozgalomnak, egy történelmi eseménynek vagy akár egy személynek. Ilyen például Makkosházán egy

panel tövében felfestett sárga bengáli villamos, amely hosszú évekig része volt a szegedi városképnek. Ugyanannak a falnak a másik részén pedig helyet kapott egy másik graffiti is, amely emléket állít DJ Kwikkának, aki 2006 karácsonyán vesztette életét egy tragikus autóbalesetben.

Minél elhagyatottabb egy terület, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy igényes, részleteiben is kidolgozott graffitiket találunk a falakon. Jó példa erre a SZEOL pályát körbeölelő betonfal. A töltés felől több száz alkotás sorakozik, így az arra sétáló vagy futó embernek olyan érzése támad, mintha egy szabadtéri kiállításba csöppent volna bele. Ezek az alkotások időről-időre

változnak, cserélik egymást (ugyanis a hely korlátozott), de van pár állócsillag, ami hosszú-hosszú évek óta színesíti (szó szerint) a szürke betonfalat, és az arra járók fantáziáját. Ilyen például a gigantikus darázs, ami már évek óta mozdulatlanul lapul a stadion betonblokádján. A különböző állatokon kívül találhatunk még teljesen elvont karaktereket, mesebeli hősöket, magyar és angol üzeneteket, dalszövegeket.

Mára a graffiti nemcsak a fiatalok között és az underground körökben elterjedt, hanem tudatosan alkalmazza pár szegedi cég is reklámként. Egy pékség furgonját bárki megcsodálhatja, akinek korán reggel szerencséje van. A kocsin látható kari-

kírozott pék könnyen észrevehető a monoton kocsiszínek között. A Csillag térnél található csupaszon betonház fala is kecsgetető lehetőség volt egy egyszerre hasznos és szép graffiti készítésére. Az ottani „papírroszert” reklámozó térkép a ház falán nemcsak egyedül, hanem még hasznos is a tekintetben, hogy ténylegesen útba igazít.

Az alkotások sokkal hamarabb lekopnak a járdákról, mégis a „földön” lévő kis üzenetek, logók és jelzések a gyalogosok ezreihez jutnak el nap mint nap. Ha búskomoran, lehorgasztott fejjel járunk-kelünk a városban, egy „hiányzol” üzenet mosolyt csalhat az arcunkra, és szebbé is teheti az utunkat.

Papp Bence G.

**A HÜLYESÉG NEM PÓK, MÉGIS BEHÁLÓZZA A VILÁGOT.**

GRAFFITI

Ha a szüleidnek nincs gyereke, nagy valószínűséggel neked sem lesz.

13

## Az első sportosztályból az országos válogatottba

**P**ríváczi-Juhász Ákos 2014-ben végzett iskolánkban, jelenleg a győri Széchenyi István Egyetemen tanul közlekedésmérnök szakon, hamarosan diplomát szerez. Azonban van egy dolog, ami nem változott a gimnázium óta: még ma is versenyszerűen evez.

**Melyik a legszebb emléked a piarista időszakról?**

Az osztálykirándulások mindig jól sikerültek, emlékezetesek voltak. A hétköznapijaimból szívesen tekintek vissza például a történelemórákra Angyal László tanár úrral. Emlékszem, mindig vártuk a feleletként szolgáló 13+1 kérdéses totót, aminek az volt a különlegessége, hogy sosem úsztuk meg 20 kérdés alatt. Ha az évek alapján kéne döntenem, akkor a hat évből az utolsó lenne a legemlékezetesebb. Rengeteg helyen jártunk, emellett már egy jól összeszokott osztály voltunk, így mindig jó hangulatban teltek a tanórák is. Persze a gimnazista lét legfontosabb eseményei is ehhez az évhez kapcsolhatóak, mint a szalagavató, az érettségi és társaik. Éppen ezért minden napra jutott valami történés.

**Hogyan tudad összeegyeztetni középiskolásként a versenysportot és a tanulást?**

Azt hiszem, ez egy másik iskolában talán nem működhetett volna így. Jókor voltam jó helyen. Ugyanis amikor hetedikes lettem, akkor indult az első sportosztály. Már a felvételinél is elvárás volt, hogy sportoljunk. A legnagyobb szerencse az, hogy a tanárok is partnerek voltak ebben, így könnyen össze tudtam egyeztetni az iskolát és az élsportot. Ez részben talán annak köszönhető, hogy a tantárgyaim többsége is egészen jól ment, főleg amikből érettségiztem. Nem tagadom, a többi órán inkább csak jelen voltam... Így a mai napig is csupán öt szót tudok olaszul, pedig három évig tanultam...

**Hány éve üzöd ezt a sportágat? Mióta vagy az országos válogatott keret tagja?**

2005 szeptembere óta evezek, 2010 óta vagyok válogatott.

**Mikor és hogyan tudatosodott benned, hogy világszínvonalon szeretnéd művelni ezt a sportágat?**

Ez a tudatosulás számomra konkrétan nem köthető időponthoz. Több résztvevőtől állt össze a kép. Nem úgy álltam hozzá, hogy eldöntöttem, hogy ma szeretnék Európá-bajnok lenni. Akkor kezdődhetett a folyamat, amikor életem első világbajnokságán voltam még 2013-ban. Egy jutalomnak tekintettem. Nagy szó volt odáig eljutni, ezért már az ottlét is fantasztikus volt. Az, hogy végül a 8. helyen végeztünk, elgondolkoztatott azon, hogy ennél több van bennem, és többet tudok elérni. 2015-től új edzővel és új helyen folytattam az evezést, az egyetem mellett. Ekkorra már felnőtt korosz-

felmérők és válogató versenyek alapján lehet bekerülni. A versenyszezonban ők képviselik az országot a különböző nemzetközi versenyeken. Mivel már 7 éve mindig benne vagyok a keretben, így járhattam már 4 világ-, és 5 Európa-bajnokságon is, valamint ezen kívül számos nemzetközi versenyen. Az egyetemi keret kicsit más, ugyanis itt az egyetem szabja meg azt, hogy kik lehetnek a válogatott tagjai, és a versenyeken nem országok, hanem egyetemek versengnek egymással. Ilyenkor a győri Széchenyi István Egyetem színeiben indulunk. Abban megegyezik mindkét eset, hogy a hivatalos versenytáv kétezer méter.

**Az Egyetemi Európa-bajnokság aranyérme volt idén talán a legfényesebb érmed. Hol volt EB, és milyen egységben álltál rajthoz?**

Nyáron az Országos Bajnokságunkkal egy időben rendezték meg az Egyetemi Európa-bajnokságot a vajdasági Palícson. Mivel az OB Szegeden volt, így sikerült megoldanunk, hogy mind a kettő versenyen részt vegyünk. Szerencsére a győri klubban több könnyűsúlyú versenyző is van, ezért sikerült egy könnyűsúlyú 4-est kiállítanunk Palícson.

**Milyen eséllyel álltál nekik a bajnokságnak? Hogyan zajlik egy ilyen nagyobb verseny?**

Sajnos az ellenfeleket nem ismertük, és őszintén megvallva a verseny előtt mi sem tudtuk, mire vagyunk képesek, ugyanis az Országos Bajnokságon a csapatból többen más számokban indultak, ami kimerítő a nyári időjárás és a tét nagysága miatt. Az evezős versenyek általában többfordulós rendszerben kerülnek lebonyolításra, így első körben egy előfutamon vettünk részt, ahol az első hely a döntőbe jutást érte, míg a többi helyezettek még egy futamot kellett húznia a döntőért. Ennek tudatában az előfutamot sikerült megnyernünk, ami elsősorban annak köszönhető, hogy sikerült megtalálni a csapaton belüli összhan-



tályban versenyeztem, és itt már nem csak a fizikai állapot fontos, hanem az is, hogy fejben rendben legyünk. Ezért sokszor mentális tréningekkel készültünk fel egy-egy fontosabb versenyre, az erősebb fizikai edzések mellett. Így mondhatom azt, hogy egy kétéves cél vált idén valóra, mert minden versenyünkön sikerült a legjobb teljesítményünket nyújtani, és folyamatosan jobb és jobb időket evezve javítottunk az egyéni csúcainkon is. Részben erről is szól a sport: hogy döntjük meg a saját rekordjainkat, mindezt úgy, hogy megmarad a sport iránti alázat.

**Egyetemi és országos kerettag is vagy. Mit takar ez?**

A válogatott keretbe minden évben szint-

got. A döntőre 2 nappal később került sor. Sajnos nagyon rossz időjárási körülmények fogadtak. Közben még folyt Szegeden a Magyar Bajnokság, ahol mi továbbra is napi szinten versenyeztünk, és hasonló idő volt. Ezért Palicson taktikázhattunk: tudtuk, hogyha a táv első felét jobban megnyomjuk, és leszakítjuk magunktól a mezőnyt, azt már szinte lehetetlen lesz behozni a második ezer méteren. Szerencsére ez az elmélet a valóságban is megállta a helyét, és sikerült 10 másodperc előnnyel elsőként beérni a célba.

**A dobogó tetején állni mindig különleges, azonban most egy Európa-bajnokságon állhattatok ott. Milyen érzés volt?**

Valójában ez konkrétan nem történt meg... Kicsit vicces volt, ugyanis nem voltunk ott az eredményhirdetésnél, mert a palicsi bajnoki futam után 2 órával már Szegeden volt felnőtt nyolcas döntő futamunk – amit ráadásul szintén sikerült megnyernünk –, így az érmeiket is csak később kaptuk meg. Ettől függetlenül maga a tudat nagyon jó érzés volt, főleg az előző évi EB ezüst után végre sikerült elhozni az aranyérmeket is.

**Ezzel a sikeretekkel az egyetemetek nevét is fényesebbé tettétek. Hogyan értékelte a teljesítményeket?**

Az évnytőnt kaptunk egy emléklapot, amit az egész egyetem előtt adtak át, valamint havi szinten kapunk sport-ösztöndíjat.

**Az egyetem után mi a célod?**

Jövőre végzek az egyetemmel, első sorban a végzettségemmel kapcsolatos munkakörben szeretnék elhelyezkedni.

**Számíthatunk-e arra, hogy az egyetemi éveid után még visszatérsz a válogatott szintű versenyzéshez?**

Az még a jövő zenéje...

*Priváczi-Juhász Laura, 11.C*

(Utóirat: az interjú komolyságából adódóan nem tudtam elmondani, hogy mennyire büszke vagyok a bányámra.)

## Egy spártai piarista diák



**P**éter György 11.C osztályos tanuló a tanévét egy igen kemény megmérettetéssel indította. Egy olyan akadályversenyen (Spartan Race) vett részt, amely felidéri számunkra a spártai katonai kiképzés megpróbáltatásait. Erről a kalandról beszélgettünk vele.

**Mit kell tudnunk erről a versenyről?**

Ez egy akadályfutó verseny, az úgynevezett Spartan Race, ahol a futás mellett jellegzetes spártai akadályokat kell leküzdeni az arra vállalkozó személyeknek. A rendezvény helyszíne az eplényi sípálya volt, ami ideális környezetet adott a megmérettetésnek.

**Milyen jellegzetes akadályokra kell gondolnia a laikusoknak?**

Olyan nehezítésekre kell gondolni, amiket egy spártainak le kellett tudnia küzdeni egy-egy csata alakalmával. Ilyenek a falak,

a tűz, rövidre fogva olyan, mintha egy ókori tanpályán gyakoroltunk volna.

**Milyen hosszú egy pálya?**

Alapvetően a Spartan Race háromféle pályából áll: a Sprintben az 5 kilométeres futás mellett a résztvevőre 15 akadály vár. Ez a szám a Superben 13 kilométer mellé 20 akadályra növekszik. A legnehezebb pálya a Beast, ami 21 kilométer hosszú és 25 akadályt tartalmaz.

**Először vettél részt ezen a versenyen. Atlétaként milyennek láttad a dolgot, és a későbbiekben fogsz-e más pályán próbálkozni?**

Itt nem az a lényeg, hányadikként érkezel célba, hanem az, hogy egyáltalán célba éri. Nagyon nagy fizikai megterhelés nehezdedt rám, ami társult némi izgalommal is, de a kemény és kitartó munka gyümölcse beérett. Egy-egy futamban 250 ember indul el, amiből nagyon sokan feladják a versenyt, főleg a hosszabb távokon. Nagyon örülök annak, hogy tudtam teljesíteni ezt a „rövid” távot. Talán a mocskos körülmények a legnehezebb kihívása az egésznek, de ha valaki nagyon akarja ezt, akkor élvezni fogja.

**Mik ezek a mocskos akadályok?**

Amit csak el tudsz képzelni! Az 503 méter szintemelkedés mellé társult sár, víz, még több sár és még talán egy kis víz is.

**Elképzelnél nem merem milyen szép, tiszta lehetél.**

Hát igen, egy picit sáros lettem.

**Említetted, hogy a tűz is szerepet kapott a pályán. Milyen formában és hányszor?**

Összesen egyszer volt szerepe, akkor, amikor célba értünk. A célvonal apró kis égő farakásokkal volt kirkva, amelyeket át kellett ugranunk.

*Bali Erika 11.C*



## Védőoltással a rák ellen?

**E**bben a tanévben a 7. osztályos kislányok HPV elleni védőoltást kaptak az iskolákban – már akinek a szülei kérték ezt. A vakcina az ajánlott védőoltások közé tartozik, de ingyenes, vagyis az állam átvállalja az árát.

Nem olyan régen, 2014-ben tették ingyenessé a 12 éves lányok számára ezt a védőoltást. Előtte kb. 100 000 Ft-ot kellett fizetni az oltássorozatért. Nem csoda, hogy csak kevesen engedhették meg maguknak, hogy gyermeküket így védjék meg a veszélytől.

### Mi is az a HPV?

A humán papilloma (HPV) egy döntően szexuális úton terjedő vírus, amely szájbán/garatban és nemiszervek tájékán okozhat betegséget, szemölcsöt, rákot férfiaknál és nőknél egyaránt. Ezek közül a leggyakoribb, legsúlyosabb probléma nőknél a méhnyakrák. Tehát az ilyen típusú fertőzésektől véd az oltás.

A HPV-nek több mint 100 különféle típusa létezik, de ezek közül csak körülbelül 15 okoz méhnyakrákot. Két rákkeltő vírustípus (16-os és 18-as) együtt a világszerte előforduló összes méhnyakrákos eset több mint 70 százalékaért felelős. A humán papilloma vírus a fejnyaki területen is okozhat rosszindulatú daganatokat. Korábban elsősorban a dohányzást és az alkoholfogyasztást tették felelőssé ezekért a tumorokért, mostanra azonban kiderült, hogy a középgaratban, főként a mandulákban és a nyelvgyökben a daganatos elváltozások 40 százalékát is a HPV 16-os típusa okozza, vagyis ugyanaz a ví-

rus, amely a nőknél a méhnyakrák hátterében áll.

A védőoltás, amely a HPV 16-os és 18-as onkogén törzsek ellen véd, tehát a méhnyakrák több mint 70%-át megelőzi, közel 100%-os védelmet biztosít az ezen kórokozók összefüggésbe hozható méhnyak-rendellenességek ellen. A HPV,



vagyis a vírus elsősorban nemi érintkezés útján jut a szervezetbe és betegíti meg azt, de fertőzött eszközök, használati tárgyak is okozhatják az infekciót.

Sajnos az óvszer használata sem védi meg teljesen a nőt a HPV-fertőzéstől, mivel a vírus az intim testrészek bőrfelületének érintkezésével is terjed. A rákkeltő HPV-típusokkal való fertőzés esélyének kizárása érdekében ezért ajánlott az oltást már az első szexuális együttlét előtt beadni. Célszerű oltani tehát a szexuális életet még nem élő serdülőket, de a védőoltás minden nőnek javasolt korszaltól és HPV státuszától függetlenül. Sőt, a korábban HPV-fertőzést átvésztelt nőknél (citológiai eltérés, HPV DNS-pozitivitás, rendellenes kolposzkópos lelet) is

van értelme a vakcinációnak. DE: csak a 12 éveseknek ingyenes a vakcina, később fizetni kell érte (nem is keveset!).

### Tévhit és kockázatok

A HPV elleni védőoltást azoknak a 7. osztályos lányoknak adjuk meg, akiknek a szülei kérik a védőoltást. Kösza hírek, oltásellenes hangulat-keltés sajnos létezik. A HPV-vakcina összetételéről, hatásáról rengeteg tévhit és hamis információ kering az interneten. Tény: az oltással rendszeres nőgyógyászati kontroll mellett nullára lehetne csökkenteni a méhnyakrák halálozási mutatóját, pedig jelenleg évente több százan (300-400) halnak meg ebben a típusú rákban Magyarországon.

A WHO 2017 júniusi állásfoglalása szerint a vakcina kiváló hatékonyságú és rendkívül biztonságos. Mellékhatások persze – mint minden oltásnál – lehetségesek: leggyakoribbak az általános tünetek, fejfájás, fáradtság, duzzanat és fájdalom az oltás helyén. Extrém ritka mellékhatások is kialakulhatnak, és léteznek a világon „oltáskárosodott” személyek.

Kedves Szülők! Adjuk meg az esélyt gyermekünknek a vakcina felvételével, és egyben gondoljunk rá, hogy tetteik, testük, egészségük iránt elkötelezett fiatalokat neveljünk a ránk bízott gyermekekből! Kéteyleikre, kérdéseikre szívesen válaszolok!

Dr. Dénes Ilona iskolaorvos  
(ilonadenes@hotmail.com)

## Még egy ok, hogy légy öko! Oké?

**A** hetedikesek még szeptemberben készítettek egy kukát PET-palackokból, amit a büfénél lehet megtalálni. Ebben alumíniumdobozokat gyűjtenek. Ezeket



három tanuló és az őket elkísérő Barkos Beáta tanárnő elviszik a közeli Tesco üzletbe, és beváltják pénzért. Ebből a pénzből finanszírozza az osztály a tandíjakat és a kisebb dolgokat (pl. zsebken-

dő, műanyag tányér stb.) Segítség a hetedikeseknek azáltal, hogy az általatok vásárolt üdítők dobozát ebbe dobjátok ki, lehetőleg nem összegyűrve és egyéb szeméttel együtt (rágó, szalvéta)! Köszí!

Zsiga Gréta, 7. A

## PIARISTA VITORLÁSTÁBOR

SEMMILYEN SZÉL NEM KEDVEZ ANNAK, AKI NEM TUDJA, MELYIK KIKÖTŐBE TART.  
(SENECA)

Tisztelt Szülők! Kedves vitorlázó Diákok!

Örömmel adunk arról tájékoztatást, hogy 2018-ban is szervezünk vitorlástáborokat. A tavalyi évben a PVE táborait akkreditálta a Magyar Vitorlás Szövetség. Nagyszerű hír továbbá, hogy a Piarista Tartományfőnökség két darab Laser Pico vitorlást vásárolt a táborunk számára. Köszönet érte!

A 2018-as táborok időpontjai:

2018. június 17. (vasárnap) – június 23. (szombat)  
2018. június 24. (vasárnap) – június 30. (szombat)  
2018. július 1. (vasárnap) – július 7. (szombat)  
2018. július 8. (vasárnap) – július 14. (szombat)  
2018. július 15. (vasárnap) – július 21. (szombat)  
2018. július 22. (vasárnap) – július 28. (szombat)  
[2018. július 29. (vasárnap) – augusztus 3. (péntek)  
Szent Benedek Gimnázium]

A táborokat Márialigeti Kristóf tanár úr és Zsódi Viktor tanár úr fogja szervezni és vezetni.

A 2018-as évtől megváltozik a Piarista Vitorlástáborba való jelentkezés rendje. Ezt az új gyakorlatot szeretnénk röviden ismertetni és bemutatni Önöknek/Neknek. A táborban való részvétel előfeltétele lesz a pártoló tagság a Piarista Vitorlázó Egyesületben. Ezt a tagságot egy űrlap kitöltésével és az éves pártoló tagdíj (10.000,- azaz tízezer forint/év/fő) befizetésével lehet létesíteni. Pártoló tagság létesítésének időszaka 2018. január 1-től 2018. június 1-ig. [Turnusválasztás: 2018. február 1. (csütörtök) 16:00-tól 2018. június 1-ig]

A tagsági díjat CSAK átutalással lehet rendezni! Az ehhez szükséges adatok: Piarista Vitorlázó Egyesület (1052 Budapest, Piarista köz 1.) – adószám: 18071250-1-42 – bankszámlaszám: 10700347-69707085-51100005 (CIB Bank) – e-mail: piarista.vitorlastabor@gmail.com

A tábort nagyon élveztem, és úgy érzem, életem egyik legjobb tábora volt. Igaz, engem a barátaim hívtak, magamtól nem jöttem volna el, de teljesen megérte megfogadni a tanácsukat. A vitorlázást nagyjából megtanultam. Rengeteg élménnyel gazdagodtam, és a tábor segített víztől való „tartásom” leküzdésében. A napirend kiváló volt, az ételek nagyon finomak voltak. A közösség nagyon jó volt, sok barátot szereztem. A szállás nagyon tetszett. Jövőre is szeretnék menni.

*Oláh Vince beszámolója a 2017-es vitorlástáborról*



Az átutalásnál fel kell tüntetni a vitorlázó diák nevét (1), születési dátumát (2), és azt a kifejezést, hogy „pártoló tagdíj”. Pl. így: „Kiss Menyhért 1973.02.31. pártoló tagdíj”. Az átutalásról szóló igazolást kép vagy pdf fájl formájában fel kell tölteni az űrlapra. (Az űrlap kitöltéséhez rendelkeznie kell valakinek egy Google-fiókkal, bizonyos funkcióinak használatához be kell jelentkezni!)

A táborok költsége – természetesen – ezen 10.000 forinttal mérséklődik, ahogy ez tavaly is történt. A befizetésről szóló igazolásokat a táborokban osztjuk ki a diákoknak. Csak annyi diáktól fogadunk el pártoló tagdíjat, ahányat el tudunk vinni táborozni (150 fő), így az nem fordulhat elő, hogy valaki befizeti a tagdíjat, de nem lesz lehetősége jelentkezni táborokba.

A turnusválasztás 2018. február 1. (csütörtök) 16:00-tól lehetséges, online felületen azoknak, akik addig már létesítettek pártoló tagságot! A pártoló tagdíjat nem térítjük vissza, akkor sem, ha a diák objektív okok miatt nem tud jelen lenni a táborokban. (A közvetlen tábori költséget, mely 18.500 forint lesz, vissza tudjuk adni.)

Az űrlap: <https://goo.gl/forms/r6c1VleWhv8bAXX83>

(Az űrlap kitöltéséhez rendelkeznie kell valakinek egy Google-fiókkal, bizonyos funkcióinak használatához be kell jelentkezni!)

Kérdéseiket a piarista.vitorlastabor@gmail.com címen várjuk!

Zsódi Viktor

## Miről olvastál ebben a lapszámban?

**T**öltsd ki a keresztrejtvényt! Fényképezd le a megoldást, és legkésőbb február 20-ig küldd el a [piarfutar@szepi.hu](mailto:piarfutar@szepi.hu) címre! A megfejtők között 3 darab könyvet sorsolunk ki. A nyertesek nevét következő lapszámunkban közöljük.

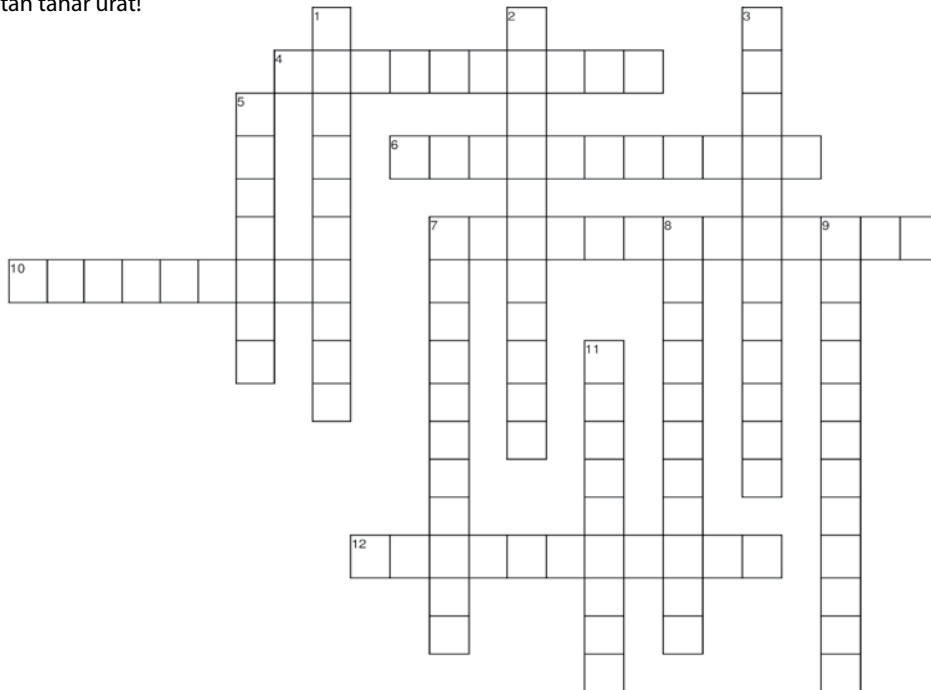
Az előző lapszámban közölt rejtvény megfejtői közül a következő emberre mosolygott a szerencse: *Pörneki Ádám (12. A)*. A nyereményért keresse Boldog Zoltán tanár urat!

### VÍZSZINTES

- Iskolaorvosunk, aki a HPV védőoltásról írt.
- Új tanár az iskolában és a kollégiumban.
- Öregdiákunk, akivel interjút készítettünk.
- Öregdiákunk, aki egyetemi élményeiről számolt be.
- Az ő prózája jelent meg a diákpályázat nyertesek között a közlő blokkban.

### FÜGGŐLEGES

- Háy János istendramája, amelyet Nemes Zsuzsanna tanárnő ajánl.
- Az ő könyvét ajánlotta Nagy Mariann tanárnő.
- A Testről és a lélekről című film rendezője.
- Ennyi éves a Piár Futár (betűvel, szóként kiírva).
11. osztályos diák, aki teljesítette a Spartan Race-t.
- A vitorlástábor szervezője.
- Ő rendezte a diákelőadást a patrocíniumon.
- A Biedermann és a gyújtogatók című darab szerzője.



## ARANY-KÖPÉSEK

Fogalommagyarázat:

- Mit jelent a Gulág ki-vezetés?
- Ide hurcolták az életelen embereket...

Ki volt, mit tudsz róla?

Sztahanov: egyedül teljesítette az 5 éves tervet...

Mahatma Gandhi: a náci Németországban volt rendőrfőnök...

A zsidó idősámítás kapcsolatos „újszerű gondolatok”:

- Tanár: Hány napból áll egy év?
- Diák: 365
- Tanár: Mindig?
- Diák: Nem. Vagy kevesebb, vagy több...

- Tanár: Csillagászati szempontból mi történik egy év alatt?

- Diák: Ennyi idő alatt kerül meg a Nap a Földet...

- A zsidó idősámítás a Krisztus előtti III. században kezdődött...

Jézus életének érdekességei:

- Jézus a betlehemi jászolba született...
- Húsvét vasárnapján Jézus eltűnt a keresztről...

- Jézus alászállt a pokolba és föltámadt hamvaiból...

- Mik a gyermekség-evangéliumok?

- A kisebb gyerekekkel kapcsolatos evangéliumok...

- Mit jelent az evangélium kifejezés?

- Az evangélium a válaszos emberek közt van...

A nagyhét eseményei kapcsán:

- Mit tudsz húsvét vasárnapjáról?

- Ez a húsvét előtti utolsó vasárnap...

- Mit tudsz nagycsütörtökről?

- Ezen a napon volt az utolsó vacsora, Jézus utolsó vacsorája, hiszen már többet nem vacsorázhatott, mer utána meghalt...

- Jézus az utolsó vacsora után elment tanítványaival Szemirámisz függőkertjébe...

- Jézus nagypéntek után 3 nappal feltámadt. Ennek a legtöbbben örülnek, de valaki nem örül...

- Jézus a mi idősámításunk és a zsidóké szerint is nagypénteken hal meg, de nekünk szombaton, a zsidóknak pedig vasárnap támadt föl. Elméletileg.

Papp Attila gyűjtése

\*\*\*

Párizs folyója: Volga.

Mikor, milyen körülmények között késződik zúzmarra? Hideg légnomáson

Egy átlagos mérsékelt övezeti ciklon átmérője: száz.

Miért nem fektetik le a földre a napkollektorokat? Mert a nap nem csak az ég tetején süt.

Ausztrália két legnagyobb városa: Kongó.

Ő jutott el először az Antarktiszra: Ronaldo.

Ausztria keleti tartomány, melyet Magyarországtól csatoltak el a trianoni békeszerződéskor: Svájc.

Alakjuk szerint ebbe a két nagy csoportba osztjuk a felhőket: bárány, eső.

A szmog két típusa: mérgező és halálos.

A földrajzi övezetesség első megfogalmazója: Dosztojevszkij.

Mi a tó? Négy oldalról körbevett vizes gödör.

A tengerek két csoportja: Édes és sós.

Ebben a városban van

a riói Krisztus: Sao Paulo.

A Dél-kínai-hegyvidék lejtőinek ősi kultúrnövénye: fű.

Ez a folyó folyik a Grand Canyon alján: Elba.

Nepál fővárosa: Szudán.

Mi a vakár? „Olyan dagály, amely nem megadott időben jön elő, hanem előre láthatatlan.”

Hogyan jött létre a Tana-tó medencéje? „Sokat Tana-kodtam rajta, de szerintem mester-séges bányató.”

A folyókat – munkavégző képességük alapján – ilyen szakaszokra tagoljuk: „Építő, romboló, amelyik semmit se csinál.”

Tózsér Pál SP gyűjtése

# PIÁRFUTÁR



AZ IGAZI ÖRÖMET  
CSAK MEGOSZTVA,  
ELŐSÁGOLVA  
ÉLHETED ÁT IGAZÁN.

SZEPI



**PIÁR FUTÁR** A szegedi piaristák lapja – Megjelenik egy tanévben négyszer – Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Jusztinné Nedelkovic Alíz – SZERKESZTŐ Boldog Zoltán – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Férc Szemes Áron – SZERKESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14., Tel: +36-62-549-090, Elektronikus levélcím: piarfutar@szepi.hu – NYOMÁS Innovariant Nyomdaipari Kft. 6750 Algyő, Ipartelep 4. – Kizárólag belső terjesztésre.

# k é p e s l a p

